

การอภิปรายผลการวิจัย

ในบทนี้เป็นการเสนอการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ซึ่งกล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาผลของแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาพยาบาลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน ตลอดจนศึกษากิริยาร่วมของตัวแปรทั้งสอง ซึ่งได้แก่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

- 2.1 เพื่อศึกษากิริยาร่วมระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา กับแบบฝึกอ่าน ภาษาอังกฤษ
- 2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องมีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่าน กลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องมีคำถามหลังการอ่าน
- 2.3 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกับนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
- 2.4 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มทดลองที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและต่ำกับนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้กำหนดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแบบฝึกอ่าน

สมมติฐานการวิจัย

1. ถ้าให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่าน และมีคำถามหลังการอ่านแล้ว นักศึกษาจะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันไปตามระดับของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือมีกิจกรรมระหว่างแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. ถ้าให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่าน และมีคำถามหลังการอ่านแล้ว นักศึกษาจะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. ถ้าให้นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน อ่านเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่าน และมีคำถามหลังการอ่าน นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเข้าใจเรื่องได้สูงกว่านักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
4. ถ้าให้นักศึกษากลุ่มทดลองที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และทำอ่านเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่านและมีคำถามหลังการอ่าน และนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้กำหนดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแบบฝึกอ่าน นักศึกษากลุ่มทดลองจะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 หลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข ในภาคใต้ จำนวน 2 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสงขลา และ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส รวม 160 คน

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบหลายองค์ประกอบ ทดสอบหลังเพียงอย่างเดียว

3. แบบแผนทางสถิติ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนทางสถิติแบบแฟคทอเรียลสุ่มสมบูรณ์โมเดลกำหนด 2X2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. เอกสารคำชี้แจงและแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชุด ซึ่ง ประกอบด้วย
 - ชุดที่ 1 เอกสารคำชี้แจงและแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษแบบที่มีแผนภูมิจัดระเบียบ
โครงเรื่องก่อนการอ่าน จำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับตัวอย่าง ฉบับฝึกอ่าน
 - ชุดที่ 2 เอกสารคำชี้แจงและแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษแบบที่มีคำถามหลังการอ่าน
จำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับตัวอย่าง ฉบับฝึกอ่าน
3. เนื้อเรื่องที่ใช้ในการทดลองเก็บข้อมูล จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่อง Fast Foods และเรื่อง
Cigarettes
4. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ใช้ทดสอบหลังจากนักศึกษาได้อ่านเนื้อเรื่องจบใน
แต่ละเรื่อง จำนวน 2 ฉบับๆ ละ 20 ข้อ
5. กระดาษคำตอบ
6. นาฬิกาจับเวลา

การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลองครั้งนี้ ได้ปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นฝึก

นักศึกษาทุกกลุ่มทดลองเข้ารับการฝึกตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย แจกเอกสารคำชี้แจงและแบบฝึกอ่านฉบับที่ 1 (ฉบับตัวอย่าง) ให้นักศึกษาได้ศึกษา 10 นาที หมดเวลาจึงเก็บคืน แล้วแจกแบบฝึกอ่านฉบับที่ 2 ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขติดต่อกันไปเป็นเวลา 30 นาที จึงเก็บแบบฝึกอ่านคืน

2. ขั้นทดลอง

หลังจากนักศึกษาได้พัก 5 นาที ผู้วิจัยให้นักศึกษาทุกกลุ่มทดลองเข้ารับการทดลอง กลุ่มละ 2 ครั้งๆละ 50 นาที โดยให้นักศึกษาปฏิบัติตามเงื่อนไข ครั้งละ 1 เรื่อง ใช้เวลา 30 นาที ผู้วิจัยเก็บเนื้อเรื่องคืน แล้วให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เรื่องละ 20 ข้อ โดยใช้เวลาในการทดสอบแต่ละเรื่อง 20 นาที

3. ขั้นการตรวจให้คะแนน

ผู้วิจัยนำกระดาษคำตอบของนักศึกษามาตรวจให้คะแนน โดยถือเกณฑ์ ดังนี้ คือ ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินให้ 0 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน โดยการใช้วิธีการของ ฮาร์ทเลย์
3. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟคทอเรียลกลุ่มสมบูรณ์ไม่เดลกำหนด 2X2 (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ X แบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ)

4. การทดสอบค่าที (t)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ไม่มีกิริยาร่วมระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ
2. นักศึกษากลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่านมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีคำถามหลังการอ่าน
3. นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความเข้าใจเรื่องสูงกว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
4. นักศึกษากลุ่มทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมโดยที่
 - 4.1 นักศึกษากลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงอ่านเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม
 - 4.2 นักศึกษากลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงอ่านเนื้อเรื่องที่มีคำถามหลังการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม
 - 4.3 นักศึกษากลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอ่านเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม
 - 4.4 นักศึกษากลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอ่านเนื้อเรื่องที่มีคำถามหลังการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

การอภิปรายผล

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลของแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน เพื่อจะได้นำมาพิจารณาว่าแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษแบบใดจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาได้ดี และแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษแบบใดจะเหมาะกับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและต่ำ เพื่อเป็นแนวทางในการใช้

แบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษแต่ละแบบต่อไป ในการวิจัยครั้งนี้ยังได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมระหว่าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 4 ข้อ ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. จากที่พบว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและต่ำ อ่านเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบ โครงเรื่องก่อนการอ่านและมีคำถามหลังการอ่านส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน นั่นคือ ไม่มีกิจกรรมระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ แสดงว่าผลต่างระหว่าง มัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและต่ำ ไม่ขึ้นอยู่กับระดับของแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ต่างกัน จึงมีผลต่อความรู้และความเข้าใจในการอ่านไม่เท่ากัน ซึ่งในการอ่านเนื้อเรื่องโดยใช้แบบฝึก อ่านภาษาอังกฤษทั้ง 2 แบบนั้น นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่อง ได้ดีทั้ง 2 แบบ ส่วนนักศึกษากลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำย่อมมีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่อง อยู่ในระดับต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญญา ขุนศรีแก้ว (2530 : บทคัดย่อ) ที่ได้ ศึกษาเรื่องผลของวิธีสอนแบบการเรียนเพื่อรอบรู้และแบบไม่ใช้การเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน และความคงอยู่ของการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ นุชนารถ สมานธิ (2532 : บทคัดย่อ) ที่พบว่านักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ และไม่มีกิจกรรมระหว่างแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์กับวิธีสอน จึงพอสรุปได้ว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ได้ดีกว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ดังนั้นเมื่อให้นักศึกษาทำแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษที่มี แผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่านและมีคำถามหลังการอ่านแล้ว ถ้าหากนักศึกษารู้จักใช้ ประสบการณ์เดิมและความรู้ทางภาษาที่มีอยู่แปลความหมายจากสิ่งที่อ่าน โดยการนำทักษะและ กลวิธีต่างๆเข้ามาเชื่อมโยงกัน จนทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดีแล้ว จึงไม่น่าจำเป็นที่จะต้อง คำนึงถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จากการศึกษาครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจากผลงานวิจัยของ อัญญา ขุนศรีแก้ว (2531 : 89) ที่ว่า ไม่มีกิจกรรมระหว่างวิธีสอนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ มลฤดี สุวรรณมาลย์ (2538 : 110) ที่ว่าไม่มีกิจกรรมระหว่างวิธีการสรุปความคิดรวบยอดกับ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงไม่มีกิจกรรมระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับแบบฝึกอ่าน

ภาษาอังกฤษ นั่นคือ คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและต่ำ ไม่ได้มีผลรวมกันกับแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ

2. จากที่พบว่านักศึกษากลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีคำถามหลังการอ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา ดีทอง (2532 : ก) ; สุภาพ เพ็ชรกอ (2533) ; กลิ่นพกา จิตรหลัง (2538 : บทคัดย่อ) และ แม็คลาฟลิน (McLaughlin, 1991 : 3028 - A) ที่พบว่า การใช้แผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่านส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มทดลองอื่น

จากการที่พบว่านักศึกษากลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีคำถามหลังการอ่าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องเป็นสิ่งที่ช่วยจัดความคิดรวบยอดแบบหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านและจำเนื้อเรื่องได้ดี โดยเฉพาะถ้าจัดไว้ก่อนการอ่านจะทำให้ผู้เรียนได้มองเห็นขอบข่ายกว้างๆของเนื้อเรื่องก่อนที่จะอ่านเรื่อง ช่วยบูรณาการระหว่างความรู้เดิมที่มีอยู่ในโครงสร้างความคิดกับความรู้ใหม่ที่ได้จากเนื้อเรื่องที่อ่านเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้เร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เพียร์สัน และจอห์นสัน (Peason and Johnson, 1978 : 24) ที่ว่าแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องจะทำให้ผู้เรียนสามารถต่อเติมโครงสร้างความคิดให้สัมพันธ์กันระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ส่วน ออซูเบล (Ausubel, 1960 : 271) และ ทอลลี่ (Talley, 1989 : 2604 - A) กล่าวว่า การเสนอข้อความในลักษณะแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง เป็นการบอกโครงสร้างข้อความที่จะอ่านและได้ข้อสรุปจากข่าวสารนั้นๆ จะทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจและระลึกสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น นอกจากนี้การใช้แผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องล่วงหน้ายังช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นหาความคิดหลักของเนื้อเรื่องได้อีกด้วย (Clifford, 1981 : 259) ส่วนคำถามนั้นถึงแม้ว่าจะเป็นสิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อเรื่องได้รวดเร็วขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำถามหลังการอ่านจะส่งผลต่อความเข้าใจ ช่วยให้ผู้อ่านคิดแบบย้อนกลับ หรือทบทวนซ้ำ (Bruning, 1973 : 186) ก็ตาม คำถามหลังการอ่านก็มีข้อเสียตรงที่ผู้เรียนจะต้องอ่านจนจบเนื้อเรื่องทั้งหมดแล้วจึงอ่านคำถาม ในทำนองเดียวกันผู้เรียนไม่สามารถรู้ได้ว่าเนื้อเรื่องส่วนใดจะถูกนำมาทดสอบตอนท้ายของข้อความ ในลักษณะเช่นนี้ทำให้เนื้อเรื่องที่ถูกลืมอยู่ห่างไกลจากตัวคำถาม ผู้เรียนมักจะลืมหรือสับสนต่อเนื้อเรื่องที่จะนำมาตอบว่าอยู่ส่วนใดของเนื้อเรื่องนั้น ต้องย้อนกลับไปอ่านใหม่ ซึ่งจะทำให้เสียเวลา เกิดความเบื่อหน่าย จึงเป็นสาเหตุให้นักศึกษาคำตอบได้ไม่ดี (McGraw and Grotelueschen, 1972 : 581)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้นักศึกษากลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง ก่อนการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีคำถามหลังการอ่าน

3. จากที่พบว่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสูงกว่านักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำนั้นเป็นการค้นพบที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชนา ชุนศรีแก้ว (2530 : บทคัดย่อ) ; นุชนารถ สมภาณี (2532 : บทคัดย่อ) ; รัสเซลล์ (Russell, 1969 : 263 - 266) และ วิลเลนส์ (Willens, 1982 : 3927 - A) ที่พบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ที่เป็นเช่นนี้ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2534 : 196) ให้ความคิดเห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่จะทำสิ่งต่างๆให้ได้รับความสำเร็จ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความมานะพยายาม อุตสาหะ ทำงานมีแผน ตั้งระดับความหวังไว้สูง และพยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีลักษณะการทำงานที่ไม่มีเป้าหมายหรือ ตั้งเป้าหมายง่ายๆ เพราะกลัวความล้มเหลวในการทำงาน ทำนองเดียวกัน แม็คเคลแลนด์ (McClelland, 1961 : 36 - 62 อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2534 : 199 - 200) กล่าวถึงผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

- 1) มีความกล้า กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ
- 2) มีความมุ่งมั่นพยายาม ชอบทำงานที่ท้าทายความคิด และ ความสามารถ
- 3) เชื่อมมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบ รู้หน้าที่และภารกิจของ ตนเอง
- 4) มีความรอบรู้กล้าตัดสินใจ และติดตามผลการตัดสินใจของ ตนเอง
- 5) มีความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้าได้แม่นยำ
- 6) เลือกทำงานที่จะประสบความสำเร็จได้มาก และด้วยความสามารถ ที่มีอยู่

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันที่สำคัญยิ่งในการกระตุ้น ให้บุคคลทำงาน ทุกอย่างอย่างเต็มความสามารถและเต็มใจที่จะทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่านักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ว่าจะใช้แบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษแบบใดย่อมมีความเข้าใจในการอ่านได้สูงกว่านักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

4. จากที่พบว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม โดยที่

4.1 นักศึกษากลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง อ่านเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง ก่อนการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

4.2 นักศึกษาในกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง อ่านเนื้อเรื่องที่มีคำถามหลังการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

4.3 นักศึกษาในกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ อ่านเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

4.4 นักศึกษาในกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ อ่านเนื้อเรื่องที่มีคำถามหลังการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่จะทำสิ่งต่างๆให้ได้รับความสำเร็จโดยความมุ่งมั่นพยายาม มีความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง (พิสนุ พงศ์ศรี, 2532 : 41 - 46 ; ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2534 : 196) และเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน และการดำรงชีวิตในอนาคต ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนจึงมีบทบาทอย่างยิ่งในการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับผู้เรียน โดยการจัดสภาพการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพและใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ จากการศึกษาผลงานวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (อัญญา ชุนศรีแก้ว, 2581 : ข) ยิ่งถ้าใช้แบบฝึกอ่านที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่านและมีคำถามหลังการอ่านด้วยแล้ว ก็ยิ่งทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ เพราะเป็นการจัดสิ่งช่วยทำให้เกิดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่อง ช่วยให้ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับต่างๆ เห็นขอบข่ายของเนื้อเรื่องอย่างกว้างๆ ไม่ว่าจะ เป็นแบบฝึกอ่านที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่าน ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ทราบเค้าโครงของเรื่อง หรือความคิดโดยสังเขปในการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ตามหลักการเรียนรู้อย่างมีความหมาย (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2633 : 155) และยังช่วยในการสรุปเรื่องช่วยให้เห็นโครงสร้างของสิ่งที่ได้อ่าน และทำหน้าที่เป็นตัวรวบรวมข้อมูลของเรื่องนั้นๆ (Lawton, 1977 : 27) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (เจียมจิต ท้าวหาญ, 2522 : 37 - 65 ; วิทยา ดีทอง, 2532 : ก ; สุภาพ เพ็ชรกอ, 2533 ; กลิ่นผกา จิตรหลัง, 2538 : (4) ; Proger et al. 1970 : 28 - 33) ที่ให้การสนับสนุนว่า การนำเรื่องด้วยแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องมีผลทำให้ผู้อ่านนั้นมีความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น และคำถามก็เป็นแบบฝึกอ่านอีกแบบหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสนใจและตั้งใจอ่าน เพราะเป็นเครื่องมือ ที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกการคิดอยู่เสมอ ดังที่ กลิ่นผกา จิตรหลัง (2538 : 4) และ เฟรส (Frase, 1970 : 338) ได้ให้การสนับสนุนว่า การใช้คำถามประกอบบทเรียนจะเป็นสิ่งช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ และช่วยให้เข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำถามหลังการอ่านเรื่องจะส่งผลให้ผู้อ่านคิดย้อนกลับหรือทบทวนซ้ำ จากการศึกษาของ วิทยา ดีทอง

(2532 : ก) สุภาพ เพ็ชรกอ (2533) และ กลิ่นพกา จิตรหลัง (2538 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าวิธีเสนอให้เรียนที่มีแผนภูมิ จัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่านและมีคำถามหลังการอ่าน ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าวิธีเสนอให้เรียนแบบอ่านเนื้อเรื่องธรรมดา

ดังนั้นเมื่อกลุ่มทดลองทั้ง 4 กลุ่ม ได้รับการจัดกระทำตามระดับของตัวแปรทั้งสอง คือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ จึงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการสอน

1.1 จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า การอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่มีแบบฝึกอ่าน ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าการอ่านเนื้อเรื่องเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีแบบฝึกอ่าน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน การสร้างบทเรียนหรือหนังสืออ่านประกอบควรให้มีลักษณะเนื้อเรื่องที่มีแบบฝึกอ่านประกอบอยู่ด้วย เพราะจะทำให้ให้นักศึกษาสนใจเรียนและมีความเข้าใจดีขึ้น แต่เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า เนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่าน ส่งผลให้นักศึกษาอ่านแล้วมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเนื้อเรื่องที่มีคำถามหลังการอ่าน ดังนั้นในการสร้างบทเรียนหรือหนังสือประกอบการอ่าน ควรให้มีลักษณะเนื้อเรื่องที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง เพราะวางแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน คือ นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ไม่ว่าจะเรียนด้วยเนื้อเรื่องที่มีแบบฝึกอ่านแบบใด ดังนั้นในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ผู้สอนควรคำนึงถึงระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาด้วย โดยส่งเสริมให้นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีเวลาในการอ่านมากขึ้น หรือให้การเสริมแรง และการเอาใจใส่จากผู้สอนในขณะที่มีการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีความกระตือรือร้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบ แบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษต่างรูปแบบกับนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันด้านอื่นๆ เช่น นิสัยในการอ่าน ความสนใจ สมรรถภาพการอ่านเร็ว และความถนัดทางการเรียน เป็นต้น ว่ามีผลต่อความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันหรือไม่

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องที่มีแบบฝึกอ่านที่แตกต่างกันกับเนื้อเรื่องที่มีความยาวและความซับซ้อนมากขึ้น

2.3 ควรศึกษาผลของแบบฝึกอ่านในเนื้อหาวิชาอื่นๆ ที่ต้องการฝึกทักษะการอ่าน เช่น วิชาภาษาไทย เพื่อจะได้ทราบว่าแบบฝึกอ่านนั้นส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันหรือไม่

2.4 ควรนำเรื่องนี้ไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในภาคอื่นๆ โดยการขยายเวลาในการดำเนินการทดลองให้มากขึ้น

2.5 เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น ด้วยการฝึกให้นักศึกษาเข้าร่วมกระทำกิจกรรมต่างๆที่เหมาะสมกับกำลังความสามารถของตน และผู้สอนควรให้การเสริมแรงเมื่อนักศึกษาได้ทำกิจกรรมใดสำเร็จ

2.6 ในการเลือกเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษควรพิจารณาระดับความยากของเนื้อเรื่องด้วย